

N a j v y š š í s ú d
Slovenskej republiky

Zapísané do registra Súdneho dvora pod č. <u>1143 087</u>	
V Luxemburgu dňa <u>17. 02. 2020</u>	Súdny tajomník, poverený
Fax/e-mail: _____	<i>[Signature]</i>
Podané dňa: <u>14/02/20</u>	Miroslav Aleksejev Vedúci sekcie

C-78/20-1

2 Tost 10/2019

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Mozner a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti vyžiadanej osobe **M. B.** pre zločin vraždy podľa § 75 rakúskeho Trestného zákonníka na neverejnom zasadnutí konanom 26. novembra 2019 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa analógie § 318 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 244 ods. 4 Tr. por. **preruší konanie** o európskom zatýkacom rozkaze vydanom 15. novembra 2017 Prokuratúrou Graz, Rakúska republika, číslo spisu 12 St 107/16x, na občana Slovenskej republiky **M. B.** a **Súdnemu dvoru Európskej únie podáva návrh na začatie prejudiciálneho konania** o výklade čl. 1 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a čl. 15 ods. 2, ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6) v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 [Ú. v. EÚ L 81, 27.3.2009 (ďalej len „rámcové rozhodnutie“)].

Odôvodnenie

(1) Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 17. januára 2019, sp. zn. 3Ntc/22/2017, v spojení s opravným uznesením z 21. februára 2019 vydaným pod tou istou spisovou značkou, podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu Prokuratúry Graz, Rakúska republika, z 15. novembra 2017, sp. zn. 12 St 107/16x, vydaného na **M. B.** na účely jeho trestného stíhania pre zločin vraždy podľa § 75 rakúskeho Trestného zákonníka formou priameho

páchateľstva podľa § 12 prvý prípad rakúskeho Trestného zákonníka, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

- 1) M. B. a M. D. vedomým a spoločným konaním ako priami páchatelia dňa 14. júla 2001 v obci S. úmyselne zabili osobu menom G. V. tak, že mu spôsobili jednu bodnú ranu nožom do miechy a jednu strelnú ranu pištoľou do hlavy,
- 2) L. B. v presne nezistenom čase pred dňom 14. júla 2001 objednala M. B. a M. D. na spáchanie činu, ktorý je popísaný v bode I tak, že ich vyzvala, aby G. V. zabili,
- 3) I. P. v presne nezistenom čase pred dňom 14. júla 2001 prispel ku spáchaniu skutku, ktorý je popísaný v bode I tak, že M. B. a M. D. dal k dispozícii pištoľ a aj auto a vypracoval konkrétny plán spáchania činu.

(2) Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podala proti nemu vyžiadaná osoba M. B. prostredníctvom zvoleného obhajcu sťažnosť. V jej dodatočne predložených dôvodoch sťažovateľ okrem iného namieta, že orgány činné v trestnom konaní vedú doposiaľ voči nemu v Rakúskej republike trestné stíhanie bez toho, aby skutok obsahoval majetkový motív, čo zodpovedá právnej kvalifikácii trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorý by však už bol podľa právnej úpravy v Slovenskej republike premlčaný. Podanú sťažnosť preto odôvodňuje aj tým, že tu existuje dôvod pre povinné odmietnutie európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1 písm. d) zákona o EZR, t. j. že trestné stíhanie, pre ktoré sa navrhuje vykonať európsky zatýkací rozkaz, je premlčané. Pokiaľ súd prvého stupňa túto námietku neakceptoval, pretože mal za to, že skutok nie je možné právne kvalifikovať ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (pri ktorom premlčacia doba predstavuje 10 rokov), ale ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. h) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (pri ktorom premlčacia doba predstavuje 20 rokov), pričom vychádzal z listu Prokuratúry Graz z 10. januára 2018, z ktorého vyplýva, že motívom skutku bolo získanie životnej poistky, a preto mal za to, že existuje majetkový motív, ktorý zakladá dôvodnosť tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty s dlhšou premlčacou dobou, sťažovateľ s týmto názorom krajského súdu nesúhlasí. V tejto súvislosti mimo iného tvrdí, že samotné upresnenie skutku (rozšírením o majetkový motív) vykonal prokurátor Prokuratúry Graz bez toho, aby tento úkon odsúhlasil i sudca Krajského súdu so sídlom v Grazi. Podľa sťažovateľa je neprípustné, aby úpravu skutku vykonal prokurátor bez toho, aby tento úkon „odobril“ i sudca. Vychádza pritom z toho, že ak vnútroštátna právna úprava požaduje, aby európsky zatýkací rozkaz vydaný

prokurátorom odsúhlasil i rakúsky súd, tak toto je podľa sťažovateľa potrebné i pre doplnenie skutkovej okolnosti rozhodnej pre vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

(3) Na podklade uvedenej sťažnosti, ktorú podala vyžiadaná osoba včas, preskumávajúc správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, a predchádzajúce konanie, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) k nasledujúcim zisteniam.

(4) Prokuratúra v Grazi, Rakúska republika, vydala 15. novembra 2017 pod číslom spisu 12 St 107/16x európsky zatýkací rozkaz na občana Slovenskej republiky M. B. na účely jeho trestného stíhania pre podozrenie zo zločinu vraždy podľa § 75 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorý mal spáchať formou priameho páchatel'stva podľa § 12 prvý prípad rakúskeho Trestného zákonníka tak, že M. B. a M. D. vedomým a zámerným spoločným konaním ako priami páchatelia dňa 14. júla 2001 v obci S. úmyselne zabili osobu menom G. V. tak, že mu spôsobili jednu bodnú ranu nožom do miechy a jednu strelnú ranu pištoľou do hlavy. Tento európsky zatýkací rozkaz bol povolený (schválený) z dôvodov v ňom uvedených rozhodnutím Krajského súdu pre trestné veci v Grazi z 20. novembra 2017.

(5) Následne, na základe žiadosti Krajskej prokuratúry v Trnave zo 4. januára 2018 Prokuratúra v Grazi listom z 10. januára 2018 okrem iného oznámila, že motív spáchania skutku sa dá vidieť v lukratívnej poisťke, ktorú obeť vraždy uzatvorila pre L. B., dcéru svojej niekdajšej životnej partnerky L. B.. Podľa Prokuratúry v Grazi sa vyšetrovaním zistilo, že L. B. bola objednávateľom vraždy, pričom na to najala M. B., bývalého druha svojej sestry, a M. D., ktorí vraždu vykonali spoločne a za to mali dostať podiel zo životnej poisťky.

(6) Podľa § 3 písm. d), e), g), k) zákona o EZR na účely tohto zákona sa rozumie [d)] európskym zatýkacím rozkazom rozhodnutie vydané justičným orgánom členského štátu na to, aby bola vyžiadaná osoba zadržaná a vydaná tomuto štátu z iného členského štátu na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody, [e)] štátom pôvodu členský štát, ktorého justičný orgán vydal európsky zatýkací rozkaz, [g)] justičným orgánom štátu pôvodu justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc vydať európsky zatýkací rozkaz podľa svojho právneho poriadku, [k)] ostatnými písomnosťami písomnosti vydané alebo žiadané justičným orgánom štátu pôvodu alebo vykonávajúcim justičným orgánom v konaní o európskom zatýkacom rozkaze s výnimkou európskeho zatýkacieho rozkazu,

žiadosti o dodatočný súhlas a žiadosti o ďalšie vydanie; za ostatné písomnosti sa nepovažujú dodatočné informácie, ktoré boli zaslané alebo vyžiadané justičným orgánom štátu pôvodu alebo vykonávajúcim justičným orgánom na účel doplnenia povinných náležitostí európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 19 ods. 5 zákona o EZR ak informácie poskytnuté justičným orgánom štátu pôvodu v európskom zatýkacom rozkaze nie sú dostatočné pre rozhodnutie o jeho výkone, najmä ak európsky zatýkací rozkaz neobsahuje všetky povinné náležitosti a údaje nevyhnutné na rozhodnutie, alebo ak je zrejmé, že ho zjavne vydal orgán, ktorý nebol príslušný na jeho vydanie, alebo ak právne hodnotenie skutku ako trestného činu podliehajúceho vydaniu alebo nepodliehajúceho preskúmaniu obojstrannej trestnosti je zjavne nesprávne, požiada prokurátor neodkladne justičný orgán štátu pôvodu o dodatočné informácie. Zároveň môže určiť primeranú lehotu na ich zaslanie s prihliadnutím na lehoty na prijatie rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 24.

Podľa § 22 ods. 4 zákona o EZR ak sa v konaní preukáže, že existuje dôvod odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1, súd rozhodne, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná. Ak sa v konaní preukáže, že existuje dôvod odmietnutia podľa § 23 ods. 2, súd môže rozhodnúť, že sa európsky zatýkací rozkaz nevykoná.

Podľa § 23 ods. 1 písm. e) zákona o EZR vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmietne, ak vykonávajúcí justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 16 ods. 1 Trestného zákona [zákon č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1. augusta 2001 (ďalej len „Trestný zákon“)] trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 18 Trestného zákona podľa slovenského zákona sa posudzuje aj trestnosť činu, ktorý v cudzine spáchal občan Slovenskej republiky alebo osoba bez štátnej príslušnosti,

ktorá má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, alebo cudzí štátny príslušník, ktorý má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

Podľa § 67 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je [a)] dvadsať rokov, ak ide o trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť výnimočný trest, [b)] desať rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej desať rokov.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona kto iného úmyselne usmrtí, potresce sa odňatím slobody na desať až pätnásť rokov.

Podľa § 219 ods. 2 písm. h) Trestného zákona odňatím slobody na dvanásť až pätnásť rokov alebo výnimočným trestom sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v úmysle získať majetkový prospech alebo v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin alebo z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky.

Podľa čl. 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

Podľa čl. 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia vydávajúcí súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.

Podľa čl. 8 ods. 1 písm. d), e) rámcového rozhodnutia európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe: [d)] charakter a skutkovú podstatu trestného činu, najmä vo vzťahu k článku 2; [e)] opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine.

Podľa čl. 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu

dodržania lehôt stanovených v článku 17. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia vydávajúci súdny orgán môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.

(7) Súdny dvor Európskej únie rozsudkom z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, rozhodol, že pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ uvedený v čl. 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na prokuratúru členského štátu, ktorá je pri prijímaní rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača vystavená riziku, že bude priamo alebo nepriamo podliehať individuálnym usmerneniam alebo pokynom zo strany výkonnej moci, akým je minister spravodlivosti.

Súdny dvor Európskej únie rozsudkom z 9. októbra 2019, NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, rozhodol, že pojem „európsky zatykač“ uvedený v článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na európske zatykače vydané prokuratúrami členského štátu, aj keď sú tieto prokuratúry vystavené riziku, že pri vydávaní týchto zatykačov budú priamo alebo nepriamo podliehať individuálnym usmerneniam alebo pokynom zo strany výkonnej moci, ako napríklad pokynom ministra spravodlivosti, pokiaľ tieto zatykače musia byť na to, aby ich uvedené prokuratúry mohli postúpiť, povinne schválené súdom, ktorý nezávisle a objektívne preskúma podmienky vydania, ako aj proporcionalitu týchto zatykačov, pričom má prístup k celému trestnému spisu, v ktorom sú založené prípadné individuálne usmernenia alebo pokyny zo strany výkonnej moci, a tak prijíma autonómne rozhodnutie, ktoré dáva uvedeným zatykačom ich konečnú podobu.

(8) Vychádzajúc z uvedeného nemá najvyšší súd žiadnu pochybnosť o tom, že európsky zatýkací rozkaz, ktorý na sťažovateľa vydala Prokuratúra v Grazi a ktorý bol následne schválený Krajským súdom pre trestné veci v Grazi, je európskym zatykačom v zmysle čl. 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia. Avšak vychádzajúc z popisu okolností, za ktorých mal byť trestný čin, pre ktorý bol európsky zatýkací rozkaz na sťažovateľa vydaný, tak ako sú tieto uvedené v súdom schválenom európskom zatýkacom rozkaze, je trestné stíhanie vyžadanej osoby podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčané. Prvostupňový súd pritom dospel v tomto smere k opačnému záveru iba na základe dodatočných informácií, ktoré poskytla Prokuratúra v Grazi, ale už bez ich schválenia príslušným súdom, a ktoré zásadným spôsobom dopĺňajú popis skutku tak, že vyžiadaná osoba mala trestný čin spáchať v úmysle

získať majetkový prospech. Vzhľadom na to, že rakúske prokuratúry nespĺňajú požiadavku objektivity a nezávislosti pri prijímaní rozhodnutia o vydaní európskeho zatýkacieho rozkazu (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. októbra 2019, NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, bod 40) je aj podľa najvyššieho súdu namieste otázka, ktorú v tomto konaní sťažovateľ predostrel, a síce, či schváleniu rakúskym súdom nemajú podliehať aj dodatočné informácie poskytnuté rakúskou prokuratúrou, ak tieto pre rozhodnutie vykonávajúceho justičného orgánu podstatným spôsobom dopĺňajú, prípadne menia obsah súdom schváleného európskeho zatýkacieho rozkazu.

(9) So zreteľom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že pre rozhodnutie v tejto veci je potrebný výklad práva Európskej únie a preto sa rozhodol prerušiť toto konanie a Súdnemu dvoru podať návrh na začatie prejudiciálneho konania s nasledujúcou otázkou:

Majú sa požiadavky, ktoré musí podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 spĺňať európsky zatykač ako súdne rozhodnutie, vzťahovať aj na dodatočné informácie poskytnuté podľa čl. 15 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, pokiaľ tieto pre rozhodnutie vykonávajúceho súdneho orgánu podstatným spôsobom dopĺňajú alebo menia obsah pôvodne vydaného európskeho zatykača.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave, 26. novembra 2019

JUDr. František Mozner, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová